

BaMa. Een beter perspectief op de arbeidsmarkt?

Vanaf september 2002 wordt op de meeste universiteiten en hogescholen het *Bachelor Master (BaMa) model* van kracht. Dit betekent dat er veel veranderd gaat worden voor studenten. Niet alleen tijdens de studie, maar ook voor de arbeidsperspectieven na je studie. Of toch niet?

Alle eisen waaraan het *BaMa-model* in de Europese landen moet voldoen is in 1999 vastgelegd in de Bologna Declaration.

Het BaMa-model houdt in dat je op het HBO na vier jaar een bachelors-titel mag voeren en op het WO na drie jaar. Na die drie jaar, kun je nog één of twee jaar doorstuderen om de masters-titel te verkrijgen. De masters-titel staat min of meer gelijk aan een doctorandus-titel. Verder moeten er 60 studiepunten per jaar gehaald worden en krijg je nog maar twee blokken per jaar, in plaats van drie, vier of vijf blokken die nu nog gelden.

De invoering van *het BaMa-model* zorgt voor een aantal voordelen. Zo kunnen er makkelijker vakken aan een andere universiteit gevolgd worden, omdat alle blokken nu op hetzelfde tijdstip vallen. Nu is het nog zo dat de Erasmus Universiteit met trimesters werkt, terwijl er bijvoorbeeld op de Universiteit van Utrecht gebruik wordt gemaakt van vijf blokken. Het is nu *vrij lastig* om vakken aan meerdere universiteiten te volgen.

Ook krijg je, in navolging van de Tweede Fase op de middelbare school, meer keuze voor je vrije besteding. Dit houdt in dat je in je derde jaar minimaal 25% van je vakken zelf mag kiezen. Deze vakken kunnen ook weer aan een andere faculteit, dan wel universiteit gevolgd worden.

Een derde voordeel dat vaak genoemd wordt is dat de uitwisseling met internationale universiteiten makkelijker wordt. En dat je na je studie makkelijker een baan in het buitenland kunt krijgen, of dat je überhaupt ook in Nederland met een masters-titel makkelijker aan een baan komt. Maar kloppen deze voordelen wel?

In principe zijn er namelijk nu al bestaande uitwisselingsprogramma's die goed georganiseerd worden. Hierdoor loop je al praktisch geen extra studievertraging op. Het kan voorkomen dat je net één of twee vakken over moet doen. Dit zou in het nieuwe systeem verbeteren, maar die paar vakken die je dan over moet doen wegen niet op tegen de enorme kosten die universiteiten moeten maken om over te stappen naar het BaMa-model.

Het andere argument dat je in het buitenland makkelijker aan een baan komt is ook geen goedmaker voor de extreem hoge kosten die de universiteiten maken. Uit recent onderzoek is gebleken dat slechts 12% van de studenten mogelijk interesse heeft in een baan in het buitenland. Dat betekent dus dat 88% gewoon in Nederland wil werken! Voor deze 88% maakt het dus niet uit of ze MA of drs. als titel krijgen. Alhoewel Master of Arts (de titel die je krijgt bij een Alpha-afstudeerrichting) chiquer staat dan doctorandus, vertegenwoordigen ze een gelijke waarde en hoeveelheid kennis.

Na een rondvraag bij verschillende grote bedrijven blijkt dat recruiters *niet zoveel waarde* aan een titel hechten. Het gaat veel meer om de dingen die je naast je studie hebt gedaan, dan om een titel. Het onderscheid tussen doctorandus en Master maken ze bij bedrijven al helemaal niet. Dhr. E. Bonnema, personeelsadviseur bij Interpolis verwoordt het als volgt: "Uit ervaring kan ik zeggen dat het niet zozeer de titel is die een selectie criterium vormt, het gaat meer om wat iemand er mee doet. Het is uiteindelijk de persoon die de meerwaarde biedt en niet het papiertje. In deze zin wordt er geen onderscheid gemaakt tussen drs. of master."

Ook Mevr. I. Koster, recruiter van Deloitte & Touche denkt er zo over: "Niet de titel maar de kennis is belangrijk."

Toch weten bedrijven ook nog niet echt wat ze van dit nieuwe model moeten verwachten. "Vooralsnog gaan wij ervan uit dat de Master-titel straks gelijkwaardig is aan de drs.-titel. Wij hebben meer twijfel over de Bachelor-titel; onduidelijk is welke kwaliteit deze studenten hebben. Wij hebben ook nog wel vragen: hoe weten straks onze leidinggevenden goed wat voor kandidaat met welke kwaliteiten ze selecteren? Op welke wijze en in welk stadium van de studie benader je bachelors en masters?", aldus Mevr. D. van Dongen, recruiter bij het Ministerie van Financiën.

Corus daarentegen is wel gebaat bij het uniform maken van alle titels, "Omdat wij regelmatig met kandidaten uit andere Europese (en ook wel niet-Europese) landen aan tafel zitten, maakt het uniformeren van titels c.q. certificaten meer inzichtelijk wat de waarde is van iemands diploma."

Uit deze rondvraag blijkt dus dat het de meeste bedrijven niet uitmaakt wat voor titel je voor of achter je naam hebt staan. Wat veel belangrijker is, is dat je naast je studie actief bent geweest in een vereniging of iets dergelijks. Hier is dus één van de nadelen van de EU te merken. Alle EU-landen moeten op zoveel mogelijk manieren uniform functioneren. Daaronder valt ook het hoger onderwijs. Er moeten enorme kosten worden gemaakt om het hele onderwijs systeem om te gooien en uiteindelijk heeft het maar een beperkt nut voor de belanghebbenden, namelijk de studenten. Slechts een kleine groep is er gebaat bij.

Over een paar jaar zal blijken of het echt een nutteloze investering is geweest. Dan studeren de eerste MA'ers af en wordt de arbeidsmarkt verkend, en niet te vergeten, verkent de (internationale) arbeidsmarkt de MA'ers. Tot die tijd zullen er nog vele aanpassingen en ergernissen zijn. Afwachten dus...

Fabian de Graaf

Streamers: "Slechts 12% wil werken in het buitenland" "Niet de titel maar de kennis is belangrijk"

Aantal woorden: 897